



## GIHT U DETINJSTVU

anonimno

1. januara 2000.

### „CT mozga priča priču!”

Sve je počelo kad sam imao 13 godina. Moja majka, koja je u osnovi imala dobre namere, želela je da po svaku cenu završim srednju školu, kako bih nastavio svoje školovanje na fakultetu. To mi uopšte nije odgovaralo, jer je moja najveća želja bila da naučim neki zanat.

Još uvek se svega sećam, kao da je bilo juče. Majka je počela da jeca i praktično da me preklinje da nastavim svoje akademsko obrazovanje. Na kraju sam popustio, a cena je bila da sam doživeo konflikt samopotcenjivanja – što će reći, konflikt spretnosti u vezi sa mojim rukama. Zašto? Zato što sam znao, ako budem išao u srednju školu, neću više moći da se bavim svojim tada omiljenim sportom – karateom. Pomisao da neću moći ni da naučim zanat ni da vežbam karate, bila je težak udarac za mene.

Pošto je to toliko mnogo značilo mojoj majci, pomirio sam se sa tom idejom, i uskoro sam bio u stanju da razrešim svoj konflikt samopotcenjivanja. Međutim, istovremeno se aktivirao izbeglički konflikt, jer je nova škola bila internatskog tipa, a ja sam se takvom smeštaju u početku toliko protivio, da je to praktično preraslo u fobiju.

Zbog kombinacije razrešenog konflikta samopotcenjivanja i aktivnog izbegličkog konflikta – dobio sam giht sa 13 godina! To se manifestovalo otečenim zglobovima prstiju, naročito na desnoj ruci, koji su takođe bili ukočeni i bolni. U to vreme nije bilo ni razumevanja ni objašnjenja za giht kod tako mlade osobe.

Srećom, tih dana nismo išli kod lekara. U suprotnom, verovatno bi mi dijagnostikovali leukemiju! Ali, kad je Dr Hamer video moj CT sken, njegovo prvo pitanje je bilo: „Šta vam se desilo kad ste bili dete? Šta vam nije bilo dozvoljeno da radite, ili vam više nije bilo dozvoljeno da radite?”

Tajna ne ostaje dugo tajna kad se postavi ovako precizno pitanje – posle 25 godina!

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

**Prevod: Dr Radmila Jonić**

**Izvor: [www.LearningGNM.com](http://www.LearningGNM.com)**